

го проболъ съ копие то си, та въспрѣлъ побѣдоносната му войска при солунски ти стѣни. Манастръ напустналъ обетъпа та и се върналъ въ Търново.

Слѣдъ смъртъта на царъ Ивана I не останалъ законенъ наследникъ, та се възцарилъ Юсеновий синъ *Иванъ Юсенъ II*. Нъ единъ неговъ браточедъ *Борилъ III*, сполучилъ съ хитростъ да му отнеме прѣстолътъ. А Иванъ Юсенъ побѣгналъ при единъ руский кнезь. Борилъ, за да направи законна власть та си, оженилъ се за вдовица та на царъ Ивана I, нъ и това не му помогнало: народътъ го намразилъ за дѣто грабналъ незаконно българский прѣстолъ, та често вдигалъ буна. Латинете се възползовали отъ тиа безредици на българското царство, та събрали много войска и отишли възъ него. Борилъ имъ излѣзълъ на срещта, нъ латинете го разбили при Пловдивъ, распелѣли му войската и призели нѣколко български области (1208). Борилъ се видѣлъ на тѣсно, та поискалъ помоштъ отъ папа Инокентиа III. А послѣ се спринателилъ съ латинете, оженилъ дъщериа та на царъ Ивана I за латинский царъ Хенриха и станалъ роднина съ него. Борилъ заедно съ латинете ходилъ да се бие съ сѣрбие ти. На негово врѣме богомилство то се распространило много въ България, та дору ставалъ църковенъ съборъ въ Търново срещта богомили ти, и се повдигнало гонение възъ тѣхъ.

Борилъ царовалъ малко. Законний наследникъ на българский прѣстолъ Иванъ Юсенъ II дошълъ отъ Росиа съ една малка дружина, повдигналъ българете възъ Борила и обетъпилъ Търново. Борилъ неможилъ да се удържи, та най-сетнѣ побѣгналъ отъ Търново и оставилъ прѣстолътъ на Ивана Юсена (1217 г.).

Иванъ Юсенъ II, като сѣдналъ пакъ на прѣстолътъ, тутакси се заловилъ да поправи държавата си, козато се била побъркала отъ размирици ти и отъ богомилски ти раздори въ цароване то Борилово. Единадесетъ години той никакъ не се залавялъ за война, а само гледалъ да уреди внѣтрѣшно държавата си.

Въ 1228 год. Латинский царъ въ Цариградъ умрѣлъ и на негово мѣсто останалъ деветъ годишний му братъ Балдуинъ II; нъ заштото Балдуинъ билъ оште малкъ, затова латинете избрали царъ Юсена за закрильникъ на младий царъ. Нъ послѣ нѣкои отъ латински ти голѣмци се уплашили да не би царъ Юсенъ